

HIREK

oooo

A török Vörös Félhold képeslevelező-lapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

Kedves Szerkesztő ur,

kérem szépen ne tessék rám haragudni, hogy tizenhat esztendő tapasztalatlan fiatal nő létemre, amely azért több tudományos munkák olvasása által fejlesztve lett, hozzászólók k. lapja vasárnapi számában megindított probléma megoldásához, hogy saját véleményem közöljem arra: „*lehet-e önzetlen barátság fiatal férfi és fiatal nő között?*”

Nekem már ebben az életben sok csalódásban volt részem, több hűtlen férfiak által, de nem teszek le arról a neményről, hogy az igazit megtaláljam, akivel karöltve járhatom majd áldásos boldogságban az élet rózsafájának töviseit. Az igaz, hogy a barátság csak akkor lehet önzetlen, ha barátság örve alatt nem rejtőzködnek titkolt gondolatok, azt is proponálom, hogy a barátságnak ezt a fokát nehéz elérni, mert túl kell tennünk magunkat a „társadalom” előítéletein, de tessék elhinni, én fűtyülök az egész „társadalomra”, ha önzetlen barátom igazán szeret. Azt hiszem, lehet önzetlen barátság fiatal férfi és fiatal nő között de csak akkor, ha igazán szeretik egymást.

Szerelmem nélkül nem ér semmit a barátság és én a magam részéről csakis azokkal a fiukkal vagyok önzetlen barátságban, akiket szeretek és akik engem is szeretnek és viszont. Jelenleg csak két önzetlen barátom van, az egyik délből kísér haza az iskolából, a másik este szokott megvárni, amikor a zeneleckéről jövök. Mindakettőt önzetlenül szeretem, de az estelit egy picurkát mégis jobban.

Kedves szerkesztő ur, ha az anyukám, amely egy borzasztó finom és szigorú urhölgy, megtudná, hogy én véleményt mondek egy ilyen életbevágó szerelmi kettősben, úgy repülnének a pofonok. A pofonokról, illetve a repülésről jut eszembe, hogy velünk egy házban lakik egy olyan édes-pofa aviatikus-hadnagy, hogy az hihetetlen. Nem ismerem még személyesen, de már többször beszélgettünk a gangon, ahol bekötött fejjel a szőnyegeket poroltam, mert anyukám azt mondja, hogy egy művelt nőnek dolgozni kell és ezzel székál. Azt hitte a buksi, hogy a szobalány vagyok és megcsipkedte az arcomat, én persze nem szóltam, nehogy rosszat gondoljon rólam és azóta a szemtelen kis semmiházi hadnagyocskó ember állandóan visszaél az arcommal. Már elhatároztam magamban, hogy felvilágosítom, de csak nem nevettetem ki magamat, csak nem fogok én egy repülő-hadnagyot felvilágosítani, meg aztán, hátha csak addig lehetünk barátságban, amíg szobacica gyanánt konzerválok vele.

Van tehát két önzetlen fiatal barátom és egy önzetlen plátói fiatal katonatiszt barátom, ebből is világosan látszik, hogy lehet önzetlen barátság fiatal férfiak és fiatal nő között.

Legyen szíves ezen néhány soraimat beletenni az újságba, nehogy blama legyek, mert ezen pár soraimról a többi önzetlen nő-barátnőim is tudnak és nem szeretném, ha nevetés céljából összejönnének, mert ezen

néhány sor nem jelent meg k. lapjának közismert hasábjában.

Köszönettel maradok kedves szerkesztő urnak

önzetlen barátnője

T. Rózsika.

— Kitüntetések a szegedi főpostán. A háború óta fokozott munkát teljesít a posta is, még pedig nehéz és nagy felelősséggel járó munkát. A szegedi posta és annak derék vezetősége különösen kivette részét ebből a munkából, amiről leginkább a hivatalos lap keddi száma tanuskodik. A *Budapesti Közlöny* jelenti, hogy őfelsége a hadiforgalom terén teljesített kitünő szolgálataik elismerésül *Körösy István* posta- és távirtda felügyelőnek, a szegedi 1. számú postahivatal főnökének, *Bossányi István* felügyelőnek, a szegedi 2. számú postahivatal helyettes-főnökének, *Szűcs József* főtisztnek, a 2. sz. postahivatal helyettes-főnökének, *Sándor Ede* főtisztnek, az 1. számú postahivatal távirtda- és telefonosztályai vezetőjének a *koronás arany érdemkeresztet* adományozta a *vitészégi érem szalagján*. Királyi kitüntetésben részesült az 1. számú postahivatalnál: *Székely Ignác* segédellenőr, aki az *arany érdemkeresztet* kapta a *vitészégi érem szalagján* és *Frank Róza* posta- és távirtdakezelő, akinek kitüntetése: a *koronás ezüst érdemkereszt a vitészégi érem szalagján*. Végül *Kürzenberger János* posta- és távirtda-al-tiszt, aki szintén a *koronás ezüst érdemkeresztet* kapta a *vitészégi érem szalagján*. A megérdemelt kitüntetések a főpostán általános örömet keltettek.

— Személyi hír. Dr. *Cicatricis Lajos* főispán Szegedre érkezett.

— A Nőgyesület bizottsági gyűlése A Szegedi Kisdedóvó- és Jótékony Nőgyesület csecsemő- és anyavédelmi bizottsága március 1-én délután négy és fél órakor a belvárosi óvóintézetben gyűlést tart, amelyre ez uton hívja meg az elnökség a bizottság tagjait és az érdeklődőket.

— Meghívó. A Magyar Gyermektanulmányi Társaság szegedi fiókkörének választmánya március hó 2-án, csütörtökön délután 6 órakor a belvárosi óvodában ülést tart, melyre tisztelettel meghívom. Dr. *Szele Róbert* elnök.

— Az új német hadikölcsön. Bécsből jelentik: A Neue Freie Presse írja: A negyedik német hadikölcsön jegyzésére szóló felhívások a legközelebbi órákban megjelennek. Az aláírás időtartama március negyedikétől huszonkettedikéig terjed. Kibocsátanak négy és fél százalékos kincstári utalványokat és öt százalékos kölcsönkötvényeket. A kibocsátási árfolyam a kincstári utalványokra 95 márká, az 5 százalékos kölcsönkötvényekre szabadjegyzésnél 98.50 márká és zárójegyzésnél 98.30 márká. A jegyzett összegeket 1916. március 30-tól július 20-ig kell befizetni. A kölcsönkötvényeket 1923-tól 1932-ig terjedő időközben a birodalmi kormány ki-sorsolás útján visszafizetheti. Az új kölcsön ismét nagy sikerre számíthat, amit legjobban az a körülmény bizonyít, hogy máris igen nagy összegű előjegyzések történtek az illetékes bankhelyeken.

— A tanu nem haragtartó. Tanyai parasztleány állt Szobonya járásbíró előtt. Tanunak hívták a szomszédok egy becsületre-perálási ügyben. A bíró megkérdezi, — mint azt a törvény előírja, — hogy nincs-e perben vagy haragban a felekkel.

— A legjobb indulatu vagyok mind-egyikhez, tekintetes uram, — válaszolja a leány.

— Már hogy mondhatasz ilyet, — vág közbe a panaszos — hiszen a bátyám négy esztendő előtt a korcsmában agyonverte az apádat.

A tanu rántott egyet a vállán és így nyilatkozott:

— Nem vagyok én haragtartó ember.

Aztán olyan terhelő vallomást tett a panaszos ellen, hogy csak úgy ropogott.

— Tizenötévi súlyos börtönre ítélte a haditörvényszék a borcsai szerbvezetőt.

Csakován György borcsai kompbérlőt hűtlenséggel vádolta a honvédelmi bizottság. Az a bíró, hogy 1914. szeptember 11-én Csakován áthajózott a szerb partra és közölte a szerb katonai partőrséggel, hogy a borcsai pancsovai védelmi vonalról a magyar katonaság elvonult, jöhetnek bátran. Csakován mindjárt magával hozott a kompon 62 komitácist, akik diadalmenetben vonultak be a községbe. A komitácisták előtt Csakován haladt, kezében a szerb zászlóval. Másnap már visszajöttek a mi katonáink, mire a szerbek visszaszöktek a tulsó partra. Amikor a parancsnok a történetekről tudomást szerzett, a községi birót és az előjáróság tagjait nyomban felkötötte. Csakován súlyos bíró tudatában családjával együtt átszökött Szerbiába, így nem vehette el méltó büntetését. 1915. december 7-én, amikor Belgrád már a miénk volt, a borcsai csendőrrő egy kis hajón ráakadt Csakovánra és a családjára. Letartóztatták és Szegedre szállították, ahol azóta előzetes letartóztatásban volt. Kedden vonták felelősségre a hazaárulót, aki a haditörvényszék előtt azzal védekezett, hogy a szerbek kényszerítették a menekülésre. Rendkívül terhelő vallomást tett Csakován ellen még a nyomozás során a saját fia és a keddi tárgyaláson *Szij Mihályné*, borcsai vendéglősné. Az ügyész halálbüntetés kiszabását kérte a vádlottra. Hosszas tanácskozás után a haditörvényszék tizenöt évi súlyos börtönre ítélte Csakovánt. Az ügyész felebbezett az ítélet ellen. A haditörvényszék elnöke *Edvi Károly* alezredes, tárgyalásvezető dr. *Szerdahelyi László* alezredes-hadbíró volt. A vádlhatóságot dr. *Kiss Dezső* főhadnagy-ügyész képviselte.

— A szatymazi ujoncok bucsuja. Tegnap vonult be az öreg ujoncok három korosztálya, akiket március 3-án még három követ. Szatymazon a bevonulás előtt *Báló* vendéglőjében kedélyesen, a régi magyar idők emlékeztető hosszú ideig bucsuztatták a honvédelem legfiatalabb harcosait. Volt jókedv és kedély, amennyi csak fiatal ujoncoktól telik. A szatymazi „legénybucsunak” híre is ment már szerte a határban és most az 51—55 éves szatymaziak azon fogadkoznak, hogy az csak affajta fiatal legényeknek volt jó, majd azt a bucsut nézzék meg, amit ők rendeznek, mikor az 55 éves Báló három fiához vonul be a kaszárnnyába katonának.

— A dorozsmai garázda földmives áldozata. Lapunk keddi számában jelentettük, hogy Kiskundorozsmán *Lukács István* földmives agyon akarta verni unokafivérének a feleségét: *Lukács Sándornét*, de tettét nem bírta végrehajtani, mert a közeli tanyáról két legény az asszony segítségére sietett. *Lukács* megszökött, de már délután ráakadtak — holtan: a bűnös ember felakasztotta magát. Az asszony, aki életveszélyes sérüléseket szenvedett, a városi kórházba szállították. Érdeklődtünk *Lukács Sándorné* állapota felől és azt a felvilágosítást kaptuk, hogy valószínűleg életben marad.

— Betörők a pályaudvaron. Hétfőn éjjel *Varga Antal* rendőrnök két gyanús fiatalember tünt fel a Szeged-állomáson. Hozzájuk lépett és igazolásra szólította őket, de miután nem tudták magukat legitimálni, a rendőrkapitányságra kísérték a gyanús alakokat. A rendőrségen megmotozták őket, kések, revolverek és villanylámpák kerültek elő a zsebekből. A rendőrségen megállapították, hogy